

1. Na het nieuwe begin stuit je op barrières

Een nieuw begin heeft altijd iets moois. Iets teers bijna, een nieuw begin is kwetsbaar. Je wilt dat het mooi blijft. Als kind durfde ik bijna niet te beginnen in een nieuw schrift. Het was nog zó wit, zo ongerept. Ik schreef dan met mijn allermooiste handschrift. Maar na twee of drie bladzijden was dat alweer anders.

Zo is het toch ook in het leven?

Een nieuwe baan, daar begin je aan met heel veel verwachting, en hoop, en met de allerbeste voornemens. Maar al op je eerste werkdag kunnen er dingen gebeuren die al die hoop de grond in lijken te boren. En natuurlijk: dan kan het toch een baan zijn die bij je past, maar overal zijn hobbels.

Je nieuwe woning: wat ben je daar blij mee. Eindelijk! Je hebt er zolang op gewacht. Maar als je er een paar dagen woont, is er een lekkage. Of één van de burens maakt veel lawaai. Dan nog kan het een heerlijk huis zijn, maar geen huis is probleemloos. Of je relatie, wat ben je daarmee in de wolven. Je zweeft door het leven, totdat de eerste ruzie je met een harde bonk laten landen op de grond. Je ontdekt: 'We zijn allebei mens', en het is maar goed ook dat je dat ontdekt.

Laten we maar gewoon eerlijk zijn: zo is deze wereld. En zo zal ook dit nieuwe jaar zijn. We zijn net door de voordeur het jaar 2023 binnengewandeld. We staan ons te verwonderen over de schoonheid van dit nieuwe gebouw, maar ook in dit gebouw zullen we stuiten op deuren die op slot zitten, we zullen verdwalen in gangen waarvan we niet weten waar ze naar toe leiden, we zullen soms het gevoel hebben opgesloten te zitten, of we zoeken naar een kamer die onvindbaar lijkt.

Luchtfoto van de rivier de Jordaan tegenover Jericho: de rivier heeft veel bochten. aan de oevers groeit boomte.

Elisa heeft nog maar nét de taak van Elia overgenomen, of hij stuit al op de eerste barrière in zijn nieuwe functie: de rivier de Jordaan, die hij moet zien over te steken. Gisteravond hebben we gezien hoe bijzonder het is, dat Elisa deze nieuwe rol heeft gekregen, dat hij echt, ten volle, de opvolger is van Elia. Want Elia geldt in zijn eigen tijd al als een levende legende. Iedereen is vol ontzag voor Elia. Hoe kan Elisa ooit in zijn voetspoor gaan? Wie kan Elia opvolgen?

Net voordat hij naar de hemel voer, stelde Elia een vraag aan Elisa: 'Kan ik nog iets voor je doen? Wat wil je graag?' En Elisa zei toen: 'Ik wil zo graag een dubbel deel van uw geest ontvangen.' Gisteren hebben we gezien dat het daarbij ging om een dubbel erfdeel. De oudste zoon kreeg in Israël een dubbele erfenis, twee keer zo veel als de rest. Hij was de officiële opvolger en hij had dan ook de plicht om de familie te onderhouden. En dat is dus wat Elisa vroeg aan Elia: 'Ik wil zo graag echt uw opvolger zijn, ik wil uw werk ten volle voortzetten, om zo de HERE te dienen.'

Elia zei dat hij daar niet over ging, dat was aan God. En daarom gaf hij als antwoord: 'Als je mij zult zien, wanneer ik van je weggenomen wordt, dan zal God je wens vervullen.' En zo ging het ook: Elisa was ooggetuige, toen er een vurige wagen verscheen, met vurige paarden, die Elia meenam, zó de hemel in. Wat achterbleef, op de grond, was de mantel van Elia. Je zou kunnen zeggen: daar lag de roeping van Elisa, op de grond. Elisa

raapte die mantel op en nam hem mee. En met die mantel staat hij nu aan de oever van de Jordaan. De Jordaan heeft in de Bijbel ook een symbolische betekenis. De Jordaan is de doodsrivier. En zo is het ook echt: de Jordaan stroomt naar beneden, naar het laagste punt op aarde, naar de Dode Zee. En alles wat de Jordaan meeneemt, aan vissen en planten, dat gaat allemaal dood als het in de Dode Zee terecht komt. Die zee is zo zout, daar overleeft niets.

Het is de eerste uitdaging voor Elisa. Daar staat hij, aan de oever van de doodsrivier, met de mantel van Elia in zijn handen. Eerder stond Elia aan de overkant. Voor Elia week het water van de Jordaan uiteen, naar twee kanten. Elia kon, samen met Elisa, zó naar de overkant lopen. Maar ja, dat was wel de grote profeet Elia...

En eeuwen eerder stond Jozua hier ook, Jozua, de opvolger van Mozes, ongeveer op dezelfde plek waar nu Elisa staat. Jozua was daar met het hele volk Israël, dat op het punt stond om het Beloofde Land binnen te trekken. En wat gebeurde er? God hield het water tegen, stroomopwaarts, en de bedding van de Jordaan viel droog. Het hele volk kon oversteken, gewoon wandelend over de rivierbodembodem. Dus ook voor Jozua verdween het water. Maar ja, dat was wel Jozua...

2. God baant een weg waar geen weg was

En nu? Elisa heeft die mantel van Elia in zijn handen. Hij weet: 'Ik ben nu geroepen om mijn meester op te volgen. Ik ben geroepen voor een nieuw begin!' Daarom pakt hij die mantel, en slaat ermee op het water, net zoals Elia dat deed, eerder op de dag. Hij roept het uit: 'Waar is de HERE, de God van Elia, ja Hij?' En inderdaad! Het wonder gebeurt. Vers 14: 'Hij sloeg het water en het werd naar beide kanten verdeeld, en Elisa ging erdoor.'

God Zelf geeft hier Zijn bevestiging: 'Elisa, je bent van Mij!' Zoals het staat in Jesaja 43, we hoorden dat aan het begin van de dienst: 'Wees niet bevreesd, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij. Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. Want Ik ben de HERE, uw God, de Heilige van Israël, uw Heiland.'

Dit is zo'n indrukwekkende tekst, uit Jesaja. Zó werkt God. Hij zegt niet dat er géén rivieren zullen zijn. Hij zegt ook niet dat er géén vuur zal zijn. Nee, er kómen rivieren. En je komt voor hete vuren te staan, ook in dit nieuwe jaar. Zonder enige twijfel. Maar God zegt: 'Ik ga mee! En die rivieren zullen je niet wegspoelen. Het vuur zal je niet verbranden, de vlam zal je niet aansteken.' Hier, in 2 Koningen 2, zien we al hoe God Zijn werk doet. Hij heeft Elisa bij zijn naam geroepen, en Hij gééft ook een weg vooruit. Een weg waar géén weg was! En als Elisa weer in Jericho is, mag hij daar een wonder doen. Hij laat zien, dat God de God is van het nieuwe begin. De bron van Jericho geeft slecht water, het is de oorzaak van misgeboorte: kinderen die te vroeg geboren worden en dat niet overleven.

Elisa zegt: 'Haal een nieuwe schaal en doe er zout in.' Een nieuwe schaal, een nieuw begin van God. En dat zout, dat staat voor reiniging. Zout ontsmet. En natuurlijk, het is hier een symbolische handeling. Maar als Elisa dat zout in de bron gooit, wordt het water goed. Voortaan is het uitstekend drinkwater. Dat is trouwens nog steeds zo. Ik heb met een groep in die bron staan kijken. En we hebben het water gedronken, het is nog steeds heerlijk.

God gaat mee, een nieuw jaar in. Houd dat vast: als je door een rivier heen moet, dan zál er een pad komen. Vertrouw op de HERE, en God zal voor jou een weg banen, ook als je denkt dat er geen weg is.

3. Omdat Jezus in het water onderging, is er voor ons een weg door het water heen

Waarom weet ik dat zo zeker? Dat heeft alles te maken met Zijn Zoon, Jezus Christus. Want eeuwen later staat Jezus bij diezelfde rivier de Jordaan. Waarschijnlijk is het zelfs op ongeveer hetzelfde punt als waar Elisa stond: de Jordaan tegenover Jericho. Hetzelfde punt ook waar eerder Jozua de Jordaan overtrok. In

ieder geval is het dezelfde rivier. Die rivier droogde op, toen Jozua en het volk Israël over wilden steken. Ze konden zomaar naar de overkant lopen. Die rivier week uiteen toen Elia erop sloeg met zijn mantel. En hij week wéér uiteen toen Elisa dat een paar uur later wéér deed, met diezelfde mantel. En dan staat Jezus op de oever. Jezus, de Zoon van God. Jezus, 'geboren vóór alle eeuwen, God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God, één van wezen met de Vader, door wie alle dingen geworden zijn' (aldus de geloofsbelijdenis van Nicea). En als Jezus op de oever staat, dan zou je wel helemaal verwachten dat het water uiteen zou wijken. Dat er een droog pad door de rivier komt. Maar als Jezus de rivier inloopt, kijkt het water niet. Hij loopt verder en gaat helemaal onder in de Jordaan. Jezus verdwijnt in de Doodsrivier. Hoe is het mogelijk! Wanneer Hij door het water trekt, wordt Hij wél overspoeld. Alle golven van God gaan over Hem heen. Die doop in de Jordaan laat precies zien wat Jezus hier op aarde komt doen. Hij komt om voor ons de dood in te gaan. Hij komt om voor ons het oordeel van God te dragen. Jesaja heeft geschreven: 'Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn'. Maar als Jezus de dood in gaat op Golgotha, is Zijn Vader níét bij Hem. Hij hangt daar in de duisternis, verlaten van God en mensen...

Maar er is méér! Want daar bij de Jordaan laat God ook zien hoe het verder gaat! Jezus komt weer omhoog uit de doodsrivier. Hij staat op uit het water, zoals Hij later op zal staan uit het graf. En als Hij omhoog komt, daalt de Heilige Geest als een duif op Hem neer, en de hemelse Vader spreekt Zich uit: 'Jij bent Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb.'

Jezus ging voor ons de dood in, zodat wij niet meer in de dood ten onder zouden hoeven gaan. Hij liet Zich onderdompelen in de doodsrivier om ons eeuwig leven te geven. Omdat Hij Zich liet overspoelen door het water, mogen wij weten dat er altijd een weg zal zijn dóór het water heen. Altijd! Daarom mogen wij leven uit de belofte van Jesaja 43: 'Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, door rivieren, zij zullen u niet overspoelen. Wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, geen vlam zal u aansteken. Want Ik ben de HERE, uw God, de Heilige van Israël, uw Heiland.'

4. 'Where could I go than to the Lord?'

Betekent dit dan dat we in 2023 geen problemen tegen zullen komen? Of dat al die problemen verdwijnen als sneeuw voor de zon wanneer wij in aantocht zijn? Nee, zeker niet! Maar het betekent wel dat geen enkel probleem, geen enkel obstakel, geen enkele ziekte of zorg ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij heeft laten zien in Jezus Christus. Er is áltijd een weg vooruit. En God gaat áltijd mee op die weg, al is het dwars door het water, al is het dwars door het vuur.

Een nieuw begin, dwars door de rivier...

Vrijdagavond zaten wij te kijken naar een film op Netflix. De film heet *Father Stu*, hij kwam uit in april van het afgelopen jaar. De film is gebaseerd op een waargebeurd verhaal. Het gaat over Stuart Long, afgekort 'Stu', een man die opgroeit in een ruig milieu. Dat merk je aan alles: aan de manier waarop mensen met elkaar omgaan, aan de taal die ze gebruiken, het is allemaal keihard.

Stuart wordt bokser, en hij heeft succes. Maar door allerlei gebeurtenissen in zijn leven komt hij op een ander spoor. Hij leert God kennen. Ik zal niet verklappen hoe dat gaat, want misschien wil je zelf de film kijken. En de titel, *Father Stu*, geeft al aan dat hij uiteindelijk priester wordt.

God maakt met Stuart Long een heel bijzonder, nieuw begin. Hij roept hem tot geloof in Jezus Christus, en Hij roept Hem tot het priesterschap. Maar hij is nog maar net bezig op dat nieuwe pad, hij heeft zijn priesterwijding nog niet meegemaakt, of hij komt al te staan voor een enorm probleem, alsof hij staat aan de oever van

de Jordaan: hij blijkt een ziekte te hebben, een zeldzame spierziekte. En het gaat snel.

Als hij uiteindelijk tot priester wordt gewijd, wordt hij met zijn rolstoel naar de kerk gebracht. Twee priesters tillen hem uit de rolstoel en leggen hem op de grond, want zo gaat dat bij een priesterwijding, dan lig je languit op de grond. Het is een heel bijzonder moment, waar hij lang naar toe geleefd heeft. Om hem heen zijn alle mensen van wie hij houdt. En terwijl hij daar op de grond ligt, voor het beeld van Jezus, trekt in zijn gedachten zijn

hele leven aan hem voorbij. Al het verdriet, alle ellende en moeite. En je hoort muziek: 'Where could I go than to the Lord?' 'Waar kan ik anders heengaan dan naar de Heer?' Na zijn wijding zit hij weer in zijn rolstoel. Je ziet hoe zijn gezicht vervormd is door de spierziekte. En dan zegt hij dit: 'Ik weet dat mijn lijden een geschenk van God is. Ik weet dat het onzinnig klinkt, maar dit zegt een man in een rolstoel. Dus overweeg het. De natuur buiten kijwt weg, maar onze innerlijke natuur wordt elke dag vernieuwd. Dit leven, hoe lang het ook duurt, is een tijdelijke aandoening de ons voorbereidt op eeuwige glorie.

We moeten niet bidden

voor een makkelijk leven, maar voor kracht om een moeilijk leven te doorstaan. Want de ervaring van lijden is de meest volledige uitdrukking van Gods liefde. Het is een kans om dichter bij Christus te zijn. Niemand lijdt perfect. Ik zeker niet. Zelfs Christus was weleens wanhopig. Hij riep het uit: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?"

Op dat moment nam Hij die zonder zonde was, al onze zonden op Zich en werd veroordeeld door God. Hij nam wat wij verdienen, omdat Hij van ons houdt.

En die liefde kan zelfs de slechtste man bekeren. Want die liefde is een uniek gevoel. Om jullie die liefde te laten vinden en voelen geeft God mij de toeristische route om te sterven. Daar ben ik Hem elke dag dankbaar voor.'

Aan het einde van de film zie je archiefbeelden van de echte Father Stu. Hij werd 50 jaar en overleed in 2014. na zijn priesterwijding heeft hij nog maar kort geleefd. Maar in die overgebleven tijd stonden er lange rijen mensen te wachten bij het verpleeghuis waar hij woonde, om met hem te mogen spreken, en om bij hem te biechten. Father Stu was een begrip. En velen vonden door hem de weg naar God, of vonden die opnieuw. Momenteel gaat deze film de wereld over, en in Gods handen is ook deze film een middel waardoor mensen worden aangeraakt. Father Stu, hij maakte door Gods genade een nieuw begin. Hij nam de mantel van zijn roeping op en sloeg ermee op de Jordaan. Hij volgde de weg die God hem wees en heeft zo laten zien dat Gods liefde veel groter is dan welk lijden ook.

Nu we staan op de drempel van een nieuw jaar, mogen we vol goede moed 2023 binnengaan. 'Where could I go than to the Lord?' 'Here, naar wie zouden wij anders heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven.'

Blijf dichtbij Jezus, blijf dichtbij je Verlosser. Ook als je rivieren tegenkomt. Hij baant de weg. Niemand anders, Hij alleen, leidt ons door dit leven heen.

Amen.

